

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy	w Ostrołęce	Wydział III
Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych		

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak

Protokolant: sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 grudnia 2014 r. w O.

sprawy z odwołania W. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania W. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 11 maja 2013 r. **znak** (...)

orzeka:

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że począwszy od dnia 01.04.2013r. przelicza emeryturę W. P. przy uwzględnieniu, że przeciętna podstawa wymiaru składki wynosi w 1963r. – 6.894zł, 1964r. – 10.593zł, 1965r. – 10.566zł, 1966r. – 11.944,60zł, 1967r. – 7.571,80zł, 1968r. – 14.328,79zł, 1969r. – 24.360zł, 1970r. – 22.051zł, 1971r. – 14.680zł, 1972r. – 12.000zł, 1973r. – 33.189zł, 1974r. – 41.229zł, 1975r. – 43.719zł, 1976r. – 32.995zł, 1977r. – 38.123zł, 1978r. – 49.463zł, 1979r. – 31.538zł, 1980r. – 32.690zł, 1981r. – 120.631zł, 1982r. – 72.530zł, 1983r. – 34.746zł, 1987r. – 105.948zł, 1988r. – 507.180zł, 1989r. – 3.656.991zł, 1990r. – 5.801.132zł, 1991r. – 9.890.000zł, 1992r. – 11.485.000zł, 1993r. – 19.188.100zł, 1994r. – 21.766.000zł, 1995r. – 3.051,43zł, 1996r. – 2.721,75zł, 1997r. – 2.910zł, 1998r. – 5.020zł, 1999r. – 7.120zł, 2000r. – 8.340zł, 2001r. – 8.164,87zł, 2002r. – 9.040,30zł, 2003r. – 2.400zł;

II. w pozostałym zakresie oddala odwołanie;

III. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt III U 932/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11.05.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. przeliczył W. P. wysokość emerytury.

W. P. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, gdyż nie zgadzał się z wysokością emerytury obliczoną przez ZUS.

W trakcie postępowania, po sporządzeniu opinii przez biegłą z zakresu rachunkowości, wniósł o obliczenie jego emerytury w oparciu o wariant II wersji II, przy czym miał dodatkowe zastrzeżenia do obliczenia jego wynagrodzenia za 1979r., 1982r. i 1983r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania.

W trakcie postępowania, po sporządzeniu opinii przez biegłą z zakresu rachunkowości, wniósł o obliczenie emerytury odwołującego w oparciu o wariant I w zakresie wynagrodzenia za lata 1968-1970, wariantu II w zakresie wynagrodzenia za lata 1971-1972 i wariantu I w zakresie wynagrodzenia za 1989r.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W. P. uzyskał prawo do emerytury decyzją ZUS z dnia 13.10.2008r. Do obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art.53 ustawy z dnia 17.12.1998r. ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 wybranych lat kalendarzowych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, tj. z lat 1973-1978, 1987-1989, 1991-1996, 1998-2002. Ustalony z tego okresu wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 58%.

W dniu 17.04.2013r. W. P. wystąpił z wnioskiem o przeliczenie wysokości emerytury, składając nową dokumentację.

Wobec powyższego ZUS wydał zaskarżoną decyzję.

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie spór dotyczył wynagrodzenia, jakie W. P. uzyskał w:

- 1) (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w O. w okresie 07.05.1963r.-28.02.1967r.;
- 2) (...) w O. w okresie 21.06.1967r.-03.07.1968r.
- 3) Wojewódzkiej Spółdzielni Pracy w O. w okresie 27.07.1968r.-14.11.1968r.
- 4) Areszcie Śledczym w okresie 15.11.1968r.-30.09.1970r.
- 5) (...) Przedsiębiorstwie (...) w W. w okresie 03.11.1970r.-24.04.1971r.
- 6) Wojewódzkiej Usługowej Spółdzielni Pracy w O. w okresie 15.05.1971r.-13.05.1976r.;
- 7) (...) Zakładach (...) w okresie 10.07.1976r.-22.02.1979r.;
- 8) (...) w O. w okresie 02.05.1979r.-30.06.1983r.;
- 9) Zakładzie (...) w O. w okresie 01.07.1987r.-23.07.1988r.;
- 10) Spółdzielni Pracy (...) w O. w okresie 29.08.1988r.-19.03.1990r.;
- 11) (...) w O. w okresie 10.07.1990r.-20.10.1990r.
- 12) Zakładzie (...), (...) Centralnego Ogrzewania, Budownictwa (...), Wyrób Palet T. M., M. Z. w O. w okresie 12.11.1990r.-30.11.1996r. i 12.05.1997r.-31.03.2003r.

Celem obliczenia przeciętnej podstawy wymiaru składek w spornych okresach Sąd dopuścił dowód z opinii biegłej ds. rachunkowości. Biegła sporządziła opinię w oparciu o analizę złożonych do ZUS oraz pozyskanych przez Sąd dokumentów dotyczących wysokości wynagrodzenia odwołującego w spornych okresach.

W okresie 07.05.1963r.-28.02.1967r. W. P. pracował w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w O. w pełnym wymiarze czasu pracy. W oparciu o angaże biegła wyliczyła, że odwołujący uzyskał wynagrodzenie: w 1963 – 6.894zł, w 1964 – 10.593zł, w 1965 – 11.944,60zł i w 1967 – 2.188,80zł.

Odwołujący nie kwestionował tych wyliczeń. Natomiast ZUS w piśmie z dnia 31.10.2014r. wnosił o nieuwzględnienie wyliczeń dotyczących lat 1963-1965, gdyż odwołujący we wniosku o przeliczenie emerytury nie wnosił o przeliczenie przy uwzględnieniu tych lat. ZUS nie złożył natomiast żadnych zastrzeżeń co do wyliczenia wynagrodzenia za ten okres.

Sąd uznał, że należy oprzeć się na wyliczeniach biegłej w tym zakresie. Znajdują one pełne oparcie w zachowanej dokumentacji. Żadna ze stron tych wyliczeń nie kwestionowała. Sąd uznał, że wobec sporządzenia opinii także co do lat 1963-1965, bezcelowe jest pominięcie tych wyliczeń tylko po to, aby odwołujący złożył formalnie stosowny wniosek.

W okresie 21.06.1967r.-03.07.1968r. odwołujący pracował w (...) w O.. Z tego okresu nie pozyskano żadnej dokumentacji dotyczącej uzyskanego przez odwołującego wynagrodzenia. Wobec powyższego biegła przyjęła najniższe wynagrodzenie dla pracowników uspołecznionych zakładów pracy, czyli po 850zł miesięcznie. Przy czym w czerwcu 1967r. obliczyła, że wynagrodzenie to wynosiło 283zł, gdyż odwołujący rozpoczął pracę od 21.06.1967r. Natomiast w lipcu 1968r. biegła obliczyła, że wynagrodzenie odwołującego wynosiło 82zł, gdyż pracował on zaledwie przez 3 dni.

Żadna ze stron tych wyliczeń nie kwestionowała. Sąd także się na nich oparł.

W okresie 27.07.1968r.-14.11.1968r. odwołujący pracował w Wojewódzkiej Spółdzielni Pracy w O.. Biegła ustaliła wysokość wynagrodzenia odwołującego za ten okres na podstawie wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej na kwotę 6.034,79zł.

Żadna ze stron tych wyliczeń nie kwestionowała. Sąd także się na nich oparł.

W okresie 15.11.1968r.-30.09.1970r. odwołujący pracował w Areszcie Śledczym.

Biegła obliczyła uposażenie odwołującego za ten okres w dwóch wariantach. W wariantcie I biegła przyjęła odwołującemu najniższe wynagrodzenie poza wrześniem 1970r., za który zachował się dokument, z którego wynika, że jego uposażenie wynosiło w tym miesiącu 1.675zł. Natomiast w wariantcie II biegła przyjęła, że odwołujący za cały okres otrzymywał uposażenie po 2.030zł miesięcznie, a we wrześniu 1970r. – 1.675zł.

ZUS opowiedział się za wariantem I opinii, zaś odwołujący za wariantem II.

Sąd uznał, że należy przyjąć wariant II opinii. Z zaświadczenia wystawionego po zakończeniu służby wynika, że odwołujący otrzymywał uposażenie 1.200zł, według zajmowanego stanowiska – 300zł, dodatek za wysługę lat – 75zł, dodatek więzienny – 100zł, dodatek za sorty – 355zł, czyli razem 2.030zł (k.54 a.s.). W ocenie Sądu dokument ten przedstawia wysokość uposażenia, którą odwołujący otrzymywał przez cały okres służby. Jest to krótki okres. Odwołujący przez cały czas pozostawał w IX grupie uposażenia. Z karty zatytułowanej „przebieg służby” wynika, że przez cały sporny okres otrzymywał dodatek za stanowisko i dodatek więzienny w tej samej wysokości. Zdaniem Sądu fakty te świadczą o tym, że przez cały sporny okres odwołujący otrzymywał takie samo uposażenie. Natomiast we wrześniu 1970r. jego uposażenie różniło się albowiem nie otrzymał dodatku za sorty w kwocie 355zł.

W okresie 03.11.1970r.-24.04.1971r. odwołujący pracował w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W.. Biegła obliczyła wysokość wynagrodzenia odwołującego za ten okres na podstawie wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej w 1970r. na kwotę 4.136zł, a w 1971r. – na kwotę 7.132zł.

Żadna ze stron tych wyliczeń nie kwestionowała. Sąd także się na nich oparł.

W okresie 15.05.1971r.-13.05.1976r. odwołujący pracował w Wojewódzkiej Usługowej Spółdzielni Pracy w O..

Biegła sporządziła opinię w zakresie zarobków z tego okresu w dwóch wersjach. W wersji I nie przyjęła podstawy za lata 1971-1972, z uwagi na brak wpisu wysokości wynagrodzenia w legitymacji ubezpieczeniowej i brak możliwości stwierdzenia powodu braku ewentualnego wpisu. Natomiast w wersji II - za lata 1971-1972 biegła przyjęła najniższe wynagrodzenie.

Obie strony wnosili o dokonanie obliczenia w oparciu o wersję II. Sąd także uznał, że należy obliczyć wysokość wynagrodzenia odwołującego za lata 1971-1972 w oparciu o wersję II. Sąd miał bowiem na uwadze, że był to początkowy okres zatrudnienia odwołującego u tego pracodawcy. Wobec powyższego nielogiczne byłoby, aby odwołujący od razu zaczął korzystać np. z urlopu bezpłatnego. Nadto w legitymacji znajdują się zapisy świadczące o tym, że odwołujący świadczył wówczas pracę. Na str.9 legitymacji jest wpis z dnia 31.07.1972r. potwierdzający to zatrudnienie, natomiast na str.33 jest wpis, że korzystał z 1-dniowego zwolnienia lekarskiego. Nadto Sąd miał na uwadze, że wpisy dotyczące wynagrodzenia dokonywano dopiero w 1976r. Zatem nie jest wykluczone, że już wówczas dokumentacja dotycząca zarobków odwołującego z lat 1971-1972 nie zachowała się.

W okresie 10.07.1976r.-22.02.1979r. odwołujący pracował w (...) Zakładach (...).

Biegła w oparciu o zaświadczenie z k.24 akt ZUS obliczyła, że odwołujący uzyskał wynagrodzenie w 1976r. w kwocie 18.162zł, w 1977r. – 38.123zł, w 1978r. – 49.463zł i w 1979r. – 11.128zł.

Żadna ze stron tych wyliczeń nie kwestionowała. Sąd także się na nich oparł.

W okresie 02.05.1979r.-30.06.1983r. odwołujący pracował w (...) w O..

Biegła, obliczając wysokość wynagrodzenia odwołującego z tego okresu, wzięła pod uwagę zachowane dokumenty oraz zeznania świadków.

ZUS zgodził się z wyliczeniami biegłej. Natomiast odwołujący zakwestionował wyliczenia dotyczące 1979r. W piśmie z dnia 04.11.2014r. argumentował, że powinien być mu doliczony za każdy miesiąc dodatek za mleko w kwocie 2.400zł i dopłata za działkę 3.600zł, czyli łącznie 6.000zł miesięcznie. Odwołujący przyznał w piśmie, że o powyższych składnikach nie ma wzmianki w umowie o pracę, ale stwierdził, że kwoty te otrzymał, co potwierdzili świadkowie.

Ponieważ spór dotyczył jedynie wynagrodzenia za 1979r. – zatem Sąd skoncentrował się na wynagrodzeniu z tego roku.

Listy płac za ten rok nie zachowały się. Biegła dokonała wyliczenia wynagrodzenia za ten rok na podstawie zachowanych dokumentów. Zgodnie z nimi – wynagrodzenie odwołującego od 02.05.1979r. wynosiło 13zł za godzinę oraz przysługiwała mu premia regulaminowa. Biegła przyjęła zatem jedynie w 1979r. wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 20.410zł.

Sąd uznał, że takie wyliczenie jest prawidłowe. Podnieść bowiem należy, że do podstawy wymiaru świadczenia można przyjąć jedynie te składniki wynagrodzenia, co do których istnieje pewność, że zostały wypłacone. Brak jest jakichkolwiek dowodów na to, że od samego początku zatrudnienia wypłacano odwołującemu dodatek za mleko w kwocie 2.400zł i dopłatę za działkę 3.600zł. Okoliczność, że składniki te wypłacano w późniejszych latach, nie stanowi podstawy do uznania, że wypłacano je także w 1979r. Wbrew twierdzeniom odwołującego w piśmie z dnia 04.11.2014r. – okoliczności wypłaty tych składników nie potwierdzili także świadkowie. Z zeznań świadków T. D. (k.46v), K. K. (k.46v), B. Ł. (k.46v), R. P. (k.46v-47), E. P. (k.37) i M. S. (k.47) nie wynika ani ile odwołujący zarabiał w (...) w O. ani jakie dostawał dodatki. Co więcej – sam odwołujący przesłuchany w charakterze strony zaprzeczył jakoby w (...) w O. otrzymywał dodatek za mleko i dopłatę za działkę. Kategorycznie stwierdził, że otrzymywał jedynie wynagrodzenie zasadnicze i premię. Jedynie zimą i przy opryskach dawano im konserwy. Wobec tak kategorycznego oświadczenia samego odwołującego oraz jego oświadczenia, że nie był autorem pisma z dnia 04.11.2014r. Sąd uznał, że przekonanie

autora owego pisma o tym, że odwołującemu wypłacano w 1979r. dodatek za mleko w kwocie 2.400zł i dopłatę za działkę w kwocie 3.600zł. nie znajduje żadnego oparcia w dowodach zgromadzonych w sprawie, w tym w zeznaniach samego odwołującego.

Z pisma z dnia 04.11.2014r. wynika także, że z tych samych względów odwołujący kwestionuje wyliczenia biegłej dotyczące 1982r. Z analogicznych względów jak zostały opisane powyżej – Sąd uznał, że wyliczenie biegłej jest prawidłowe, gdyż brak jest dowodów na wypłatę tych składników.

Nadto w piśmie wskazano, że krzywdzące dla odwołującego jest wyliczenia wynagrodzenia za 1982r. według stawki 21zł za godzinę, która przyjmowana była dla dozorczy i sprzątacza. Odwołujący zaprzeczył jakoby pracował na takich stanowiskach, natomiast stwierdził, że był kierowcą ciągnika, jeździł beczkowozem, a w zimę – piaskarką.

Z opinii biegłej wynika, że od dnia 01.04.1981r. odwołujący otrzymywał wynagrodzenie zasadnicze 24zł za godzinę, dodatek za usługę 10% wynagrodzenia zasadniczego. Natomiast od dnia 26.09.1982r. według umowy odwołujący miał otrzymywać wynagrodzenie od 35zł do 38zł za godzinę w zależności od rodzaju wykonywanych czynności. Z uwagi na brak informacji o okresie wykonywania poszczególnych czynności biegła przyjęła, że wynagrodzenie odwołującego nie mogło być za ten okres wyższe niż 35zł za godzinę. Od dnia 26.10.1982r. do dnia 31.12.1982r. wynagrodzenie odwołującego w zależności od wykonywanych czynności wynosiło od 21zł (prace dozorczy i sprzątanie) do 87zł (kombajn B.). Z uwagi na brak informacji o okresie wykonywania poszczególnych czynności biegła przyjęła, że wynagrodzenie odwołującego nie mogło być za ten okres wyższe niż 21 zł za godzinę.

Jak zatem wynika z powyższego – biegła przyjęła stawkę 21zł za godzinę jedynie w okresie od dnia 26.10.1982r. do dnia 31.12.1982r. Podkreślić należy, że w przypadku, gdy nie zachowała się dokumentacja świadcząca o wysokości wypłaconego wynagrodzenia, konieczne jest poczynienie pewnych założeń hipotetycznych, a nadto konieczne jest zastosowanie zasady, że do podstawy mogą być zaliczone jedynie składniki, co do których istnieje pewność, że zostały wypłacone w określonej wysokości. Co do tego okresu brak jest jakichkolwiek dowodów, w jakiej wysokości wypłacono odwołującemu wynagrodzenie. Natomiast rozpiętość wysokości wynagrodzenia za godzinę określonej pracy była dość duża. Przy braku dokumentów, z których wynikałoby, jakie dokładnie czynności wykonywał odwołujący w tym okresie, nie jest możliwe przyjęcie wyższej stawki. Należy mieć także na uwadze, że jest to okres na przełomie jesieni i zimy, zatem nie jest wykluczone, że przy barku prac polowych odwołujący został skierowany do innych prac.

W piśmie z dnia 04.11.2014r. odniesiono się także do wyliczeń biegłej za 1983r., wskazując, że także powinna być przyjęta wyższa stawka aniżeli 24zł za godzinę, którą przyjęła biegła.

Sąd za 1983r. także oparł się na wyliczeniach biegłej. Z jej opinii wynika, że od dnia 26.03.1983r. wynagrodzenie w zależności od wykonywanych czynności wynosiło od 21zł (prace dozorczy i sprzątanie), 24zł (pomoc przy remontach, konserwacji, inne prace) do 100zł (kombajn B.). Biegła przyjęła od 26.03.1983r. stawkę 24zł za godzinę, gdyż ze świadectwa pracy odwołującego wynika, że w takiej wysokości wynagrodzenie otrzymywał ostatnio. Warto zwrócić uwagę, że stawka 24zł za godzinę – to stawka za prace przy remontach, konserwacji i za inne prace. Uwaga ta jest konieczna w kontekście twierdzeń zawartych w piśmie z dnia 04.11.2014r., że za 1982r. i 1983r. należało obliczyć odwołującemu stawki znacznie wyższe, przewidziane za prowadzenie pojazdów i maszyn. Tymczasem odwołujący rozwiązał umowę o pracę dnia 30 czerwca, zatem prace polowe były w pełni. Nie otrzymywał jednak wówczas wynagrodzenia przewidzianego za kierowanie maszynami.

W okresie 01.07.1987r.-23.07.1988r. odwołujący pracował w Zakładzie (...) w O..

Biegła w oparciu o zaświadczenie złożone do ZUS (k.42 akt ZUS), obliczyła, że odwołujący uzyskał w 1987r. wynagrodzenie w kwocie 105.948zł, natomiast w 1988r. – 167.904zł.

Żadna ze stron tych wyliczeń nie kwestionowała. Sąd także się na nich oparł.

W okresie 29.08.1988r.-19.03.1990r. odwołujący pracował w Spółdzielni Pracy (...) w O..

Biegła dokonała obliczeń w dwóch wariantach. W wariantcie I nie przyjęła do podstawy wymiaru świadczenia nagrody wypłaconej w 1989r. w kwocie 40.000zł, przy założeniu że nie została ona wypłacona z osobowego funduszu płac. Natomiast w wariantcie II biegła przyjęła do podstawy wymiaru świadczenia tę nagrodę przy założeniu, że została ona wypłacona z osobowego funduszu płac.

ZUS opowiedział się za wariantem I, natomiast odwołujący za wariantem II. Odwołujący w piśmie z dnia 04.11.2014r. przywołał orzecznictwo Sądu Najwyższego, z którego wynika, że nie jest wymagane wykazanie przez osobę ubiegającą się o emeryturę faktu opłacenia składek przez pracodawcę na pracownicze ubezpieczenia społeczne. Zdaniem autora pisma – poprzez analogię należy uznać, że wykazanie opłacenia składek na ubezpieczenie społeczne od wynagrodzeń otrzymanych przed wejściem w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie jest wymagane również w sprawie wysokości emerytury, jeżeli dowiedzione zostało, że poszczególne składniki wynagrodzenia podlegały obowiązkowi oskładkowania. Autor pisma wywodził, że nagroda ta zaliczana jest do osobowego funduszu płac.

Co do zasady należy zgodzić się z powyższymi wywodami. Jednakże w przedmiotowej sprawie spór sprowadza się do kwestii, za co została wypłacona nagroda. Od tego bowiem zależy, czy była ona wypłacona z osobowego funduszu płac czy też nie. Przekonanie autora pisma, że nagroda została wypłacona z osobowego funduszu płac nie znajduje jednak żadnego potwierdzenia w dowodach zgromadzonych w sprawie. Natomiast znamienne jest to, że odwołujący na ostatniej rozprawie zaprzeczył jakoby taką nagrodę w ogóle otrzymał. Skoro zatem nie ma możliwości ustalenia, czy została ona wypłacona z osobowego funduszu płac, to tym samym nie można jej zaliczyć do podstawy wymiaru świadczenia.

Dlatego Sąd przyjął wariant I opinii za ten rok.

W okresie 10.07.1990r.-20.10.1990r. odwołujący ponownie pracował w (...) w O..

Biegła ustaliła wynagrodzenie za ten okres na podstawie list płac. Wyliczeń tych nie zakwestionowała żadna ze stron, a Sąd oparł się na tych wyliczeniach.

Ostatnim zatrudnieniem odwołującego był Zakład (...), (...) Centralnego Ogrzewania, Budownictwa (...), Wyrób Palet T. M., M. Z. w O.. Odwołujący pracował tam w okresie: 12.11.1990r.-30.11.1996r. i 12.05.1997r.-31.03.2003r.

Żadna ze stron nie zakwestionowała wyliczeń biegłej za te okresy, a Sąd oparł się na tych wyliczeniach.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd przyjął, że podstawa wymiaru emerytury W. P. wynosi: w 1963r. – 6.894zł, 1964r. – 10.593zł, 1965r. – 10.566zł, 1966r. – 11.944,60zł, 1967r. – 7.571,80zł, 1968r. – 14.328,79zł, 1969r. – 24.360zł, 1970r. – 22.051zł, 1971r. – 14.680zł, 1972r. – 12.000zł, 1973r. – 33.189zł, 1974r. – 41.229zł, 1975r. – 43.719zł, 1976r. – 32.995zł, 1977r. – 38.123zł, 1978r. – 49.463zł, 1979r. – 31.538zł, 1980r. – 32.690zł, 1981r. – 120.631zł, 1982r. – 72.530zł, 1983r. – 34.746zł, 1987r. – 105.948zł, 1988r. – 507.180zł, 1989r. – 3.656.991zł, 1990r. – 5.801.132zł, 1991r. – 9.890.000zł, 1992r. – 11.485.000zł, 1993r. – 19.188.100zł, 1994r. – 21.766.000zł, 1995r. – 3.051,43zł, 1996r. – 2.721,75zł, 1997r. – 2.910zł, 1998r. – 5.020zł, 1999r. – 7.120zł, 2000r. – 8.340zł, 2001r. – 8.164,87zł, 2002r. – 9.040,30zł, 2003r. – 2.400zł.

Sąd uznał że zachodzą podstawy do przeliczenia wysokości emerytury W. P. według opisanych powyżej zasad. Sąd przeliczył wysokość emerytury odwołującego od dnia 01.04.2013r. w myśl art.133 ust.1 pkt 1 w/w ustawy, bowiem wraz z wnioskiem z dnia 17.04.2013r. o przeliczenie odwołujący złożył wszystkie dostępne dla siebie dokumenty, w oparciu o które możliwe było dokonanie przeliczenia emerytury.

Mając to wszystko na uwadze, na mocy **art.477¹⁴§2 kpc** Sąd w punkcie I zmienił zaskarżoną decyzję.

Natomiast dalej idące roszczenia odwołującego Sąd oddalił w punkcie II wyroku na mocy **art.477¹⁴§1 kpc**.

Natomiast stosownie do treści art.118 ust.1 a w/w ustawy, Sąd, w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości, zobowiązany jest orzec, czy organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieprzyznanie tego świadczenia we właściwej wysokości. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie ZUS takiej odpowiedzialności nie ponosi. Na etapie postępowania przed organem rentowym nie dało się bowiem rozwiać wątpliwości związanych z wysokością wynagrodzenia odwołującego w spornych okresach i konieczne było przeprowadzenie szerszego postępowania dowodowego przed Sądem.

Mając to na uwadze, Sąd orzekł w punkcie III na podstawie **art.118 ust.1a w/w ustawy**.